

Αριθμός Απόφασης 646 /2013

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Γαρυφαλλιά Τριπουλά, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με την παρουσία της Γραμματέως Μαρίας Κορμικιάρη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 29 Νοεμβρίου 2012 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΑ:

δικηγόρου δια της πληρεξουσίου

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου.

Ο ανακόπτων με την από 9-7-12 και με αριθμό κατάθεσης 5312/9-7-12 ανακοπή του, ζήτησε να γίνει αυτή δεκτή σε όλο της το αιτητικό.

Για την προκείμενη συζήτηση και μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο έκθεμα και κατά την σειρά εγγραφής της σε αυτό, το Δικαστήριο αφού:

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή ο ανακόπτων για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους ζητεί να ακυρωθεί η με αριθμό 26.439/2012 διαταγή πληρωμής του δικαστηρίου αυτού, η οποία εκδόθηκε με βάση το ιδιωτικό έγγραφο (σύμβαση εκδόσεως πιστωτικής κάρτας), που αναφέρεται σε αυτή και υποχρεώνει τον ανακόπτοντα να καταβάλει στην καθ ης το ποσό των 2.668,54 € πλέον τόκων και εξόδων. Η ανακοπή αυτή έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρο 632 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ), και αρμόδια φέρεται για συζήτηση στο δικαστήριο αυτό για να συζητηθεί κατά τις διατάξεις των άρθρων 467 – 472 Κ.Πολ.Δ. περί μικροδιαφορών, λόγω του ποσού της απαίτησης για την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Πρέπει επομένως να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Σύμφωνα με την ΠΔ ΤΕ με αριθμό 2286/28-1-1994, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 1 του ν. 1266/1982 σχετικά με τα καταναλωτικά δάνεια και τα χρεωστικά υπόλοιπα λογαριασμών πιστωτικών δελτίων, τα επιτόκια καθορίζονται ελεύθερα από τα πιστωτικά ιδρύματα με την επιφύλαξη όμως των διατάξεων περί ελαχίστων ορίων επιτοκίων χορηγήσεων, που τυχόν ισχύουν. Τα τραπεζικά επιτόκια είναι σήμερα κατά κανόνα ελεύθερα διαπραγματεύσιμα και το ισχύον για αυτά καθεστώς δεν συνοδεύεται από την θέσπιση ανωτάτων ορίων. Η επέμβαση του νομοθέτη περιορίζεται στην ρύθμιση των εξωτραπεζικών μόνο επιτοκίων. Εξ άλλου τα εξωτραπεζικά επιτόκια παρά τον περιορισμό τους στις εξωτραπεζικές συναλλαγές δεν παύουν να έχουν γενικότερη κοινωνικοικονομική σημασία και να αφορούν και τις τραπεζικές συμβατικές σχέσεις. Ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος στην ελεύθερη διαμόρφωση των τραπεζικών επιτοκίων είναι η συμπίεσή τους κάτω από τα όρια των εξωτραπεζικών. Έτσι η συμφωνία για επιτόκια που υπερβαίνουν τα ανώτατα αυτά όρια δεν παύει να απαγορεύεται από τον νόμο. (281 Α.Κ.). Εν όψει των ανωτέρω γενικός όρος, που επιτρέπει στην τράπεζα να καθορίζει τον εκάστοτε συμβατικό τόκο, με τον οποίο θα χρεώνεται ο λογαριασμός του πελάτη στις περιπτώσεις τμηματικών εξοφλήσεων (καταβολών σε δόσεις) είναι καταχρηστικός και συνεπώς άκυρος λόγω αντίθεσής του με το άρθρο 2 παρ.7 περ. ια' του ν.

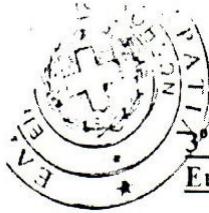
Α.Κ.

2251/1994, όταν δεν καθορίζονται κριτήρια εκ των προτέρων εύλογα για τον καταναλωτή – πελάτη (ΑΠ 1219/2001 ΔΕΕ 2001.1128).

Με τον 1 Ι^ο λόγο της ανακοπής ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι η απαίτηση της καθης βάσει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, περιλαμβάνει ποσά από συμβατικούς τόκους που υπολογίστηκαν κατά υπέρβαση των δικαιοπρακτικών τόκων κατά τα ποσοστά που αναγράφονται και συνεπώς η απαίτηση της καθης είναι μη νόμιμη και δεν γεννήθηκε ποτέ εφόσον έχει υπολογιστεί με βάση παράνομους και άκυρους όρους καθώς και παράνομο επιτόκιο γεγονός που καθιστά την απαίτηση της καθης μη νόμιμη, αβέβαιη και ανεκκαθάριστη. Ο λόγος αυτός της ανακοπής παραδεκτά προβάλλεται και είναι νόμιμος στηριζόμενος στις διατάξεις που αναφέρονται στην νομική σκέψη της παρούσας. Επομένως πρέπει να εξεταστεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά του.

Από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα αποδείχτηκαν τα παρακάτω: Με την από 20-5-04 αίτηση του ανακόπτοντα η οποία έγινε αποδεκτή από την καθης καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων η από 20-5-04 σύμβαση τραπεζικής πίστωσης, δυνάμει της οποίας η καθης εξέδωσε και παρέδωσε στον ανακόπτοντα την με αριθμό 4908 4504 2305 6003 πιστωτική κάρτα Πειραιώς Visa, με την οποία του παρασχέθηκε το δικαίωμα να προβαίνει σε αγορές καταναλωτικών αγαθών και υπηρεσιών από επιχειρήσεις που είναι συμβεβλημένες με την καθης, η οποία ανέλαβε να εξοφλεί τις επιχειρήσεις αυτές κατ' εντολή και για λογαριασμό του ανακόπτοντα και ο τελευταίος να εξοφλεί στην συνέχεια την καθης. Επιπλέον καθη όλη την διάρκεια λειτουργίας της επίδικτης σύμβασης συμφωνήθηκε κυμαινόμενο επιτόκιο, το οποίο η καθης δικαιούται να μεταβάλλει μονομερώς και κατά τον χρόνο υπογραφής της σύμβασης (20-5-04) ανερχόταν σε 14,75%, πλέον 0,6% της εισφοράς του ν. 128/75, ήτοι 15,35%. Όπως προκύπτει δε από τα ελλιπή προσκομισθέντα από την καθης μηνιαία αντίγραφα λογαριασμών της περιόδου από 11-2-10 έως 12-8-11, κατά την διάρκεια λειτουργίας της επίδικτης σύμβασης, το επιτόκιο, αν και δεν προβλεπόταν από κανέναν όρο της σύμβασης, διαχωρίστηκε σε επιτόκιο αγορών και επιτόκιο ανάληψης μετρητών, και ειδικότερα για το χρονικό διάστημα από 11-2-10 έως 5-6-10 το επιβληθέν επιτόκιο διακυμάνθηκε, συμπεριλαμβανομένου και του 0,6% της εισφοράς του ν. 128/75, από 16,35% (αγορών) και 18,30% (ανάληψης μετρητών), από 11-6-10 έως 11-7-11 το επιβληθέν επιτόκιο διακυμάνθηκε από 16,85% (αγορών) και 18,80% (ανάληψης μετρητών), από 11-8-11 και εντεύθεν το επιβληθέν επιτόκιο διακυμάνθηκε από 17,55% (αγορών) και 19,75% (ανάληψης

μετρητών). Όπως προκύπτει και από την αντιπαραβολή του πίνακα εξωτραπεζικών επιτοκίων που προσκομίζεται για την επίδικη περίοδο και αφού δεν προσκομίστηκαν μηνιαίοι εκκαθαριστικοί λογαριασμοί για όλη την περίοδο λειτουργίας της σύμβασης, με υπολογιζόμενο επιτόκιο το συμφωνημένο με την σύμβαση καθώς και τα ως άνω επιτόκια που προκύπτουν από τους προσκομισθέντες λογαριασμούς, οι υπερβάσεις του νόμιμου επιτοκίου που τελικά διαμόρφωσαν το αιτούμενο με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής ποσό, έγιναν ως ακολούθως: από 20-5-04 έως 5-12-05 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 6,85%, από 6-12-05 έως 7-3-06 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 7,10%, από 8-3-06 έως 14-6-06 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 6,85%, από 15-6-06 έως 8-8-06 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 6,60%, από 9-8-06 έως 10-10-06 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 6,35%, από 11-10-06 έως 12-12-06 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 6,10%, από 13-12-06 έως 13-3-07 υπέρβαση βασικού επιτοκίου 5,85%, από 14-3-07 έως 12-6-07 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 5,60%, από 13-6-07 έως 8-7-08 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 5,35%, από 9-7-08 έως 7-10-08 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 5,10%, από 8-10-08 έως 8-10-08 υπέρβαση βασικού επιτοκίου 5,60%, από 9-10-08 έως 11-11-08 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 6,10%, από 12-11-08 έως 9-12-08 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 6,60%, από 10-12-08 έως 10-3-09 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 7,35%, από 11-3-09 έως 7-4-09 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 7,85%, από 8-4-09 έως 12-5-09 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 8,10%, από 13-5-09 έως 10-1-10 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 8,60%, από 11-1-10 έως 11-5-10 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 9,60%, από 12-5-10 έως 12-4-11 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 10,10%, από 13-4-11 έως 12-7-11 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 9,85%, από 13-7-11 έως 8-11-11 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 10,05%, από 9-11-11 έως 13-12-11 υπέρβαση βασικού επιτοκίου κατά 10,55% και από 14-12-11 και εντεύθεν υπέρβαση βασικού επιτοκίου 10,80%. Το γεγονός δε ότι τα τραπεζικά επιτόκια διαμορφώνονται ελεύθερα και δεν καθορίζονται διοικητικά τουλάχιστον ως προς το ανώτατο όριο, δεν ματαιώνει τον σκοπό τους, που είναι η συμπίεσή τους προς τα κάτω από τα όρια των εξωτραπεζικών. Συνεπώς ο υπολογισμός τόκων από την καθ ης με την επιβολή επιτοκίων μεγαλύτερων των οριζομένων δικαιοπρακτικών, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε από την καθ ης, δεν είναι νόμιμος και προσκρούει άνευ ετέρου στην διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, ενώ ο σχετικός όρος που επιτρέπει στην καθ ης να καθορίζει μονομερώς το ισχύον επιτόκιο καθ υπέρβαση των ισχύοντων ανωτάτων ορίων εξωτραπεζικών επιτοκίων είναι άκυρος ως καταχρηστικός και υποχρεούται η καθ ης να εφαρμόσει κατά τους υπολογισμούς των τόκων τα εκάστοτε ισχύοντα εξωτραπεζικά επιτόκια. Επιπλέον ο ανωτέρω όρος αποτελεί Γενικό Όρο Συναλλαγών,

3^ο φύλλο της με αριθμό
Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασίας μικροδιαφορών)

646 /2013 απόφασης του

ήτοι όρο που έχει διατυπωθεί εκ των προτέρων για απροσδιόριστο αριθμό μελλοντικών συμβάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 6 του ν. 2251/1994, καθόσον από την προσκομιζόμενη αίτηση – σύμβαση για την χορήγηση της επίδικτης κάρτας προκύπτει ότι είναι προδιατυπωμένος. Επομένως αφού τα ποσά των τόκων που περιέχονται στους λογαριασμούς τα καθ ης, υπολογίστηκαν καταχρηστικά με επιτόκιο ανώτερο των εξωτραπεζικών και για αυτά τα ποσά η απαίτηση της καθ ης δεν γεννήθηκε, πρέπει αφού γίνει δεκτός ο λόγος αυτός της ανακοπής που στρέφεται κατά της 26.439/2012 διαταγής πληρωμής, ως και κατ' ουσίαν βάσιμος, (παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων αυτής) να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής και να επιβληθούν σε βάρος της καθ ης τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντα. (άρθρο 176 Κ.Πολ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την ανακοπή.

Ακυρώνει την με αριθμό 26.439/2012 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών.

Επιβάλλει στην καθ ης τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντα τα οποία ορίζει στο ποσό των 120 ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, ενώ απουσίαζαν οι διάδικοι.

Αθήνα, 4 Απριλίου 2013

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Γαρυφαλλιά Τριπουλά

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μαρία Κορμικιάρη

